

ἀνάσκιαγμα τό, Λεξ. Δημητρ. ἀνάσκιασμα Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. ἀνασκιάζω.

Πρᾶγμα διὰ τοῦ ὁποίου προξενεῖ τις φόβον, φόβητρον: Ἐβαλα ἀνάσκιαγμα γὰρ τὰ πουλλὰ 'ς τ' ἀμπέλι. || Παροιμ. φρ. Ἀνάσκιαγμα τοῦ κλέφτη ὁ σκύλλος. Συνών. σκιάχτρο. Πβ. ἀνασκιαγμός, ἀνάσκιαξι.

ἀνασκιαγμός ὁ, Λεξ. Δημητρ. ἀνασκιασμός Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. ἀνασκιάζω.

Φόβος, τρόμος: Ἀπὸ τὸν ἀνασκιαγμό του λιποθύμησε. Πβ. ἀνάσκιαγμα.

ἀνάσκιαξι ἡ, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. ἀνασκιάζω.

Ἐκφοβισμός: Τὰ παιδάκια δὲ θέλουν ἀνάσκιαξι. Πβ. ἀνάσκιαγμα. Συνών. φοβέρα.

***ἀνασκλημούρα** ἡ, ἀνασκλημούρα Κέρκ. (*Αρ-γυράδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀνασκλημουρεῖμαι.

Χάσμημα: Τὸν ἐρωτᾷ τί ἔχει καὶ σοῦ λέει πῶς ἀκούει... κομμάρες 'ς ὄλο τὸ κουφάρι του, πῶς τοῦ ῥχονται λιγοῦρες, ἀνασκλημούρες κι ἀπὸ τέτοια. Συνών. ἀνασκάμισμα, *ἀνασκλημουρητό, χασμούρημα, χασμουρητό.

ἀνασκλημουρεῖμαι Πελοπν. (Λακων. Μάν. Οἰτυλ.) ἀνασκλημουρεῖμαι Πελοπν. (Μάν.) ἀνασκαμουρεῖμαι Πελοπν. (Μάν.) ἀνασκλημουρίζομαι Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ρ. σκλημουρεῖμαι, παρ' ὁ καὶ σκλημουρίζομαι.

1) Χασμῶμαι ἐνθ' ἀν.: Τί ἀνασκλημουρεῖσαι ἔτσι δά, δὲ ἀρέπεις; Μάν. Οἰτυλ. Ἄμα νυστιάξῃ κἀνένας, ἀνασκλημουρεῖται Μάν. Συνών. χασμουρεῖμαι. 2) Ἐκτείνω τὰ μέλη τοῦ σώματος ἀπὸ ὑπνηλῖαν ἢ ἄλλην αἰτίαν Πελοπν. (Μάν.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνασκαμνίζω 2 β.

***ἀνασκλημουρητό** τό, ἀνασκλημουρητό Πελοπν. (Μάν.) ἀνασκαμουρητό Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀνασκλημουρεῖμαι.

*Ἀνασκλημούρα, ὁ ἰδ.: Φρ. Μὲ κόλλησε ἀνασκλημουρητό (συνεχῶς χασμῶμαι).

ἀνασκοπή ἡ, Κέρκ.

Τὸ μεταγν. οὖς. ἀνασκοπή.

1) Ἀκριβὴς ἐξέτασις καὶ σκέψις: Ὅτι κάνει, τὸ κάνει μ' ἀνασκοπή. 2) Πρόνοια: Δὲν ἔχει ἀνασκοπή γὰρ τὰ γεράματά του. 3) Δισταγμός, ἐνδοιασμός: Δὲν ἔχω κάμμιὰ ἀνασκοπή νὰ τὸνε πιάσω νὰ τὸνε δείρω ἐγὼ ὁ ἴδιος.

ἀνασκούμπωμα τό, ἀνακούμπωμαν Κύπρ. ἀνακούμπωμαν Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀναδούκωμα Κρήτ. ἀναπούγκωμα Ρόδ. ἀνασκούμπωμα σὺνηθ. ἀνασκούμπωμαν Πόντ. (Κερασ.) ἀνασκούμπωμαν Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀναπούγκωμα Κύθηρ. ἀνεσκόμπωμα Κάρπ. ἀνεσπούγκωμα Χίος ἀναπούγκωμαν Λυκ. (Λιβύσσ.) ἠναπούγκωμα Σύμ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὖς. ἀνακόμπωμα.

1) Τὸ νὰ ἀνασύρῃ τις πρὸς τὰ ἄνω τὰς χειρίδας ἢ καὶ τὴν κάτω ἄκραν τοῦ ἐνδύματος διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζεται εἰς τὴν ἐργασίαν του σὺνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): Τί ἀνασκούμπωμα εἶν' αὐτὸ πῶχαι; πολλαχ. || Παροιμ. φρ.

Πολλὰ τ' ἀναπούγκωματα καὶ λίες οἱ δουλιές του (ἐπὶ τοῦ πολλὰ ἐπιχειροῦντος, ἐλάχιστα δὲ φέροντος εἰς πέρας) Ρόδ. || Παροιμ.

*Στ' ἀδρός τ' ἀνασκουμπώματα καυκεῖται ἡ γυναῖκα

(ἡ γυνὴ ἐναβρύνεται διὰ τὴν φιλεργίαν τοῦ ἀνδρός της) Λακων.

Τ' ἀντρός τ' ἀνασκουμπώματα τῇ γυναικὸς καμάρι (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Ἰόνιοι Νῆσ. Συνών. ἀνακόλωμα 1. 2) Ὁ θύλακος ὅστις σχηματίζεται περὶ τὴν ὀσφύν διὰ τοῦ ἀνασυρομένου φορέματος Κρήτ.: Ἄσμ. Θέλω ψηλ' ἀναδουκωθῶ καὶ δέσω τὰ μαλλιά μου καὶ βάλω τὰ καλίκια μου εἰς τ' ἀναδούκωμά μου.

ἀνασκουμπώνω, ἀνακουμπώνω Καππ. (Σιλ.) Μεγίστ. Χίος ἀνακουμπών-νω Κύπρ. ἀνακουμπώνων Θεσσ. (Ζαγορ.) ἀνακουδώνω Κρήτ. ἀναδουκώνω Κρήτ. ἀναπούγκων-νω Κύπρ. ἀναπούγκων-νου Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀνεκομπώνω Σῦρ. ἀνεκουμπώνω Κάσ. Νίσυρ. Σῦρ. Τῆλ. Χίος ἀνεδουκώνω Α.Κρήτ. ἀνικουμπώνων Ἰμβρ. ἀνασκουμπώνων κοιν. ἀνασκοδώνω Μέγαρ. ἀνασκουμπών-νω Κύπρ. ἀνασκουμπώνων βόρ. ἰδιώμ. ἀνασκουδώνω πολλαχ. ἀνασκ'δώνων πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. ἀνασπουγώνω Κύθηρ. ἀνασφουγκώνω Σχίαθ. ἀναμπουσκώνων Εὔβ. (Κονίστρ.) ἀνεσκουμπώνω Κάρπ. κ.ά. — ΑΟΙΚΟΝΟΜΙΔ. Τραγοῦδ. Ὀλύμπ. 98 ἀνεσκουμπών-νω Χίος (Καρδάμ.) ἀνεσκουδώνων Ἄνδρ. Κύθηρ. Κρήτ. κ.ά. ἀνεσπούγκων-νω Χίος ἀνεσφουγώνων Πάρ. ἀνισκουδώνων Κυδων. Λέσβ. Σάμ. ἠνακουμπών-νω Σύμ. ἠναπούγκωνων Ρόδ. ἠναπούγκων-νω Σύμ. ἠνεκοδώνων Θράκ. (Γέν. Σαρεκκλ.) ἠνεπούγκων-νω Κύπρ. Ρόδ. ἠνασκουδώνων Κεφαλλ. ἠνισκουδώνων Μακεδ. Μέσ. ἀνασκουμποῦμαι Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. ἀνακομπώνω. Καὶ ἡ τοῦ σ γένεσις μεσν. Πβ. Λύβιστρ. καὶ Ροδάμν. στ. 912 (ἐκδ. WWagner σ. 268) «νὰ ἐν' γυμνὸς τὰ χέρια του καὶ ὅλως ἀνασκομπωμένος».

1) Ἀνασύρω τὰς χειρίδας πρὸς τοὺς ἀγκῶνας ἢ ἀνακομβώνω πρὸς τὴν ὀσφύν τὰ κάτω ἄκρα τοῦ ἐνδύματος διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζωμαι κατὰ τὴν ἐργασίαν μου ἢ τὴν πορείαν μου κοιν. καὶ Καππ. (Σιλ.) Πόντ. (Κερασ.): Ἀνασκουμπώνω τὰ μανίκια μου κοιν. Ἀνεσκουδώνω τὴ βράκα μου Κύθηρ. Ἀνασπουγώνω τὴ μανίκα μου - τὰ παδελόνια μου Κύθηρ. Ἀνεδούκωσε τὸ φουστάνι σου νὰ μὴ δὸ ἡράνης (βρέξης) Α.Κρήτ. Ἀνακούμπωσεν τὰ μανίκια του νὰ πλυθ-θῇ Κύπρ. ἠνεπούγκωσέ με (βραχυλ. ἀντὶ τὰ μανίκια μου) Ρόδ. Κοινότερον τὸ μέσ.: Ἀνασκουμπώθηκε κι ἄρχισε τὴ δουλειὰ κοιν. Ἀνακουμπώσων νὰ μπῆς μέσ' 'ς τὸν λάκ-κον Κύπρ. Ἀνασκουμπώσ' νὰ μὴ λιρυνθῇς Ἡπ. ἠναπούγκωμένη κάομαι (κάθομαι) Σύμ. || Φρ. Ἀνασκουδώθηκε 'ς τὰ γεμάτα ἡ ἀναδουκώθηκε 'ς τὰ γιερά (ἐπὶ σπουδαίας ἐπιχειρήσεως) Κρήτ. Ἀνισκουδώθ' τοῖς τὸ ἔκλασις, πουλιούχρουνους νὰ εἰσι (σκαπτικῶς πρὸς ἀδέξιον ἢ πρὸς τὸν ἐπιδεικτικῶς παρασκευαζόμενον δι' εὐτελεῖς ἔργον) Κυδων. || Ἄσμ.

Πάνει κι ἀναδουκώνεται κ' ἓνα τζορδὰ τοῦ κάνει μὲ τὰ πιπεροκύμινα, τοῦ γέρου τὸνε πάει

Κρήτ.

Ἦμπε κι ἀνεκουμπώθηκε κ' ἔβαλε τ' ἄρματά της Τῆλ.

Σὰν χῆνα ἠνεπούγκων-νεται, σὰν πάπια μπαίνει μέσα Ρόδ.

Βάλε ζερβὰ τὴ δύναμι, δεξιά τὸν φέρε κάτω, μὴν ἔβγω καὶ ἠναπούγκωθῶ καὶ θενὰ σὲ ντροπιάσω αὐτόθ.

Βρίσκει τὸν κόρφο τ' ἀνοιχτό, τ' ἀχείλη φιλημένο καὶ τὴ χρυσὴ της τὴν ποδγὰ ψηλ' ἀνεσκουμπωμένη ΑΟΙΚΟΝΟΜΙΔ. ἐνθ' ἀν.

Στέτδεταί, ἠνεπούγκων-νεται τθαί μπαίνει τῇ ἀρωτῇ τον Κύπρ.

